

Sygn. akt VU 1341/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2015 r. w Kaliszu

odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 2 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 4 czerwca 2013 r. skierowanym do Sądu Okręgowego w Kaliszu E. S. wniósł o ponowne ustalenie wysokości emerytury powołując się na wadliwe ustalenie przez organ rentowy rozmiaru okresu składkowego dokonane w oparciu o błędne zaświadczenie zakładu pracy. Powyższy wniosek Sąd Okręgowy w Kaliszu postanowieniem z dnia 6 grudnia 2013 r. przekazał do rozpoznania organowi rentowemu.

Decyzją z dnia 2 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ponownego rozpoznania sprawy z uwagi na brak podstaw wymienionych w przepisie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył E. S. powołując się na argumentację zawartą we wniosku z dnia 4 czerwca 2013 r.

Organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

Poza sporem pozostaje wydanie przez organ rentowy decyzji przyznającej odwołującemu E. S. prawo do emerytury. Wysokość pobieranego przez odwołującego świadczenia została w 2007 r. skorygowana poprzez zmniejszenie wysokości świadczenia z uwagi na nowe zaświadczenie zakładu pracy wskazujące na niższy niż połowa pełnego etatu wymiar czasu pracy odwołującego w wyszczególnionych w piśmie okresach oraz wypłatę należności we wskazanych miesiącach bez świadczenia pracy gdyż należności te odnosiły się nie do tego miesiąca, w którym następowała wypłata. Dokonując obliczeń rozmiaru okresu składkowego, ZUS wziął pod uwagę przedstawione przez zakład pracy

zaświadczenie o wymiarze etatu w poszczególnych miesiącach. W kolejnych wyjaśnieniach składanych przez zakład pracy na żądanie organu rentowego, zakład wyjaśnił, iż E. S. był zatrudniany w niepełnym wymiarze czasu pracy i ten wymiar szczegółowo przedstawił. Efektem tych ustaleń była decyzja z dnia 28 sierpnia 2007 r. Przyjęty w tej decyzji okres składkowy to 52 lata i 6 miesięcy. W kolejnym nadesłanym do ZUS piśmie zakład pracy sprostował wcześniejsze dane wskazując, iż w grudniu 1988 r. wymiar czasu pracy odwołującego wynosił 0,81 etatu a we wrześniu 1992 r. – 0,59 etatu. Ponownie zakład wyjaśnił, iż wypłata należności w niektórych miesiącach nie wynikała ze świadczenia pracy ale rozliczeń za poprzednie miesiące. Powyższe pismo zakładu odniosło ten skutek, iż organ rentowy decyzją z dnia 3 grudnia 2008 r. ponownie przeliczył wysokość emerytury zwiększając okres składkowy o kolejne dwa miesiące. Do wniosku z dnia 4 czerwca 2013 r. nie zostały dołączone jakiegokolwiek dokumenty obrazujące inny okres składkowy niż ten podany w latach 2007 - 2008 przez zakład pracy.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie zachodziła konieczność merytorycznego rozpoznania sprawy i wydanie wyroku. Organ rentowy bowiem co do wniosku E. S. złożonego w dniu 4 czerwca 2013 r., zawarł swoje stanowisko odmawiające uwzględnienia zawartych w tym piśmie roszczeń wydając decyzję odmawiającą ponownego rozpoznania sprawy.

W tym przypadku sąd ubezpieczeń społecznych - związany generalną dyrektywą (art. 83 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) rozpatrywania odwołań od decyzji ZUS zobowiązany jest do merytorycznego zbadania przesłanek, którymi kierował się organ rentowy, nie uwzględniając żądania ubezpieczonego w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do emerytury. W konsekwencji w razie stwierdzenia, że nie przedstawiono nowych dowodów lub nie ujawniono okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, odwołanie należy oddalić (art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.) ze względu na stwierdzenie niespełnienia ustawowych podstaw wznowienia postępowania rentowego (zob. wyrok SN z dnia 18 lutego 2003 r., II UK 139/02, OSNPUSiSP 2004, nr 7, poz. 128 oraz postanowienia SN: z dnia 22 czerwca 2004 r., II UK 404/03, OSNPUSiSP 2005, nr 4, poz. 58 i z dnia 13 grudnia 2005 r., II UK 61/05, OSNPUSiSP 2006, nr 23-24, poz. 371), a nie odrzucić z powodu podniesienia zarzutu rei iudicatae (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.).

W niniejszej sprawie ani w toku postępowania przed ZUS ani w toku postępowania przed sądem wnioskodawca nie powołał się na nowe okoliczności ani też nie wskazał nowych dowodów. Tym samym nie miały miejsca przesłanki o jakich jest mowa w art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2013 r. poz.1440 z póź.zm.)

Odwołanie jako nieuzasadnione podlegało więc oddaleniu.